

RESSÒ DE LA PARAULA

Fraternitat (II). En el matrimoni

Diem que, entre les formes de vida que l'Església presenta com a models «institucionals» d'amor al germà, n'hi ha tres que són més significatives: la vida consagrada, el matrimoni i el celibat.

No és tan freqüent veure el matrimoni com una forma d'estimar el germà. Però sens dubte és una forma d'amor fratern especial, que posseeix una riquesa insondable.

Recordem, una vegada més, que no és diferent l'amor que intenten viure els consagrats del que es professen els que contrauen matrimoni sacramental: és el mateix amor perfecte de l'Esperit Sant. La diferència rau en la manera de viure'l. Els qui es casen en l'Església aspiren a viure l'amor perfecte al germà, caminant, recolzats en un «suport» que els proporciona la naturalesa: la naturalesa els empeny a unir-se a l'altre mitjançant l'atractiu físic i psicològic, la complementaritat, la fecunditat en els fills, etc. Són goigs, que el creient reconeix com a regal de Déu i que compensen i sostenen el camí de l'amor mutu.

Una altra cosa és que, tot i ser una ajuda valuosa, aquest impuls natural no basti per a viure l'amor perfecte. L'amor natural, l'impuls vers l'altre és

ambigu. Quan algú parla de la seva esposa o el seu espòs, no sap què vol dir exactament... Ens entristeix comprovar el creixent nombre de crisis de parella, provocades per l'exigència irrenunciable d'una «necessitat» insatisfeta...

Una de les grans revolucions que va introduir Jesucrist en l'àmbit de la relació matrimonial va ser justament elevar l'esposa, des de la condició de serventa de la qual es pot disposar, a la categoria de persona igual al marit. Diu l'Evangeli que els deixebles i els seus paisans no ho entenen (després de tants anys, hi ha qui segueix no entenent-ho). «Si és així,

més val no casar-se», deien; però Ell va insistir: «No pots acomiadar la teva dona per qualsevol motiu». I va afegir, «al principi (és a dir, quan Déu va crear l'home i la dona), no va ser així»: Déu els va crear perquè esdevinguessin una sola carn, és a dir, units per amor i per dignitat (cf. Mt 19,1-11).

Convindria que, de tant en tant, cadascú s'aturés a pensar: «és la meva esposa/espòs, però abans de res és la meva germana/germà, a qui dirigeixo tot el meu esforç per estimar-lo com Jesús m'ha estimat, quan ens deia estimeu-vos els uns als altres» (cf. Jn 15,12).

El Matrimoni i la Vida Consagrada són molt semblants pel que fa a l'amor fratern. El que dèiem dels consagrats —que dedicaven un temps a aprendre a estimar segons els vots— en sentit profund i vertader, també ho podem dir dels casats. ¿Com es pot estimar de debò en el matrimoni sense assumir la pobresa, sense viure la sexualitat segons l'amor, sense renunciar a l'absoluta autonomia, per a servir la necessitat de l'altre?

També els matrimonis i les seves famílies esdevenen per a nosaltres «illes d'amor fratern». I no precisament perquè tot els vagi bé, sinó perquè tantes vegades ens donen lliçons d'amor. És commovedor rebre el testimoniatge d'un marit o una esposa, que es dediquen absolutament a la cura de l'altre amb absoluta gratuïtat, quan no pot haver-hi cap tipus de compensació, ni tan sols el plaer de la trobada eròtica o fins i tot una resposta afectiva gratificant.

No cal demostrar que si entre nosaltres hi ha dèficit d'amor fratern, possiblement, és perquè pocs han rebut el testimoniatge del que es poden arribar a estimar uns esposos, potser els propis pares.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sal de la terra i llum del món

«**V**osaltres sou la sal de la terra [...] Vosaltres sou la llum del món». Aquestes dues sentències de Jesús en l'Evangeli d'aquest diumenge descriuen de manera imperativa els seus deixebles. El verb en present porta implícit el *sigueu*: «sal», que ha de mantenir les propietats, ja que si no és així perd la seva utilitat; «llum», que té la finalitat de brillar, il·luminar i ser vista pels altres. Quina força tenen les dues imatges que assenyalen l'abast *universal* (terra-món) del discipulatge de Jesús!

El deixeble de Jesús és «la sal de la terra» i «la llum del món» en sentit exclusiu, sense parangó.

La terra i el món tan freturosos de pau i harmonia, de vida plena per als homes, dones i infants que hi vivim, tenen en la persona de Jesús i en el seu seguiment el sentit (sabor) de tota existència i la possibilitat de caminar (sense foscor) pel camí que du a la Vida.

Ser sal i llum de la terra, del món, en el segle XXI és una tasca existencial àrdua. Ho ha estat sempre. No ens desanimem. Ens cal estar convençuts que *som* sal i llum i que podem canviar el nostre entorn. No per mèrits propis, sinó per do d'Aquell a qui seguim. Són moltes les circumstàncies en què la nostra salabor i claror són efectives. Pot-

ser en el cercle personal ens és més fàcil adonar-nos quan som requerits a *condimentar* i *il·luminar* una determinada situació. Però no oblidem també la dimensió comunitària. El nostre poble es troba políticament immers en un procés de canvi que cerca un major grau de llibertat, de justícia i de benestar, en què «la sal» i «la llum» a què es refereix Jesús són imprescindibles. Si nosaltres no la hi posem i projectem, qui ho farà? També en aquesta labor, a través del captament dels seguidors de Jesús, pot ser glorificat el nostre Pare del cel.

Concepció Huerta

ECO DE LA PALABRA

Fraternidad (II). En el matrimonio

Decimos que, entre las formas de vida que la Iglesia presenta como modelos «institucionales» de amor al hermano, hay tres más significativas: la vida consagrada, el matrimonio y el celibato.

No es tan frecuente ver el matrimonio como una forma de amar al hermano. Pero sin duda es una forma de amor fraterno especial, que posee una riqueza insondable.

Recordemos, una vez más, que no es distinto el amor que intentan vivir los consagrados del que se profesan los que contraen matrimonio sacramental: es el mismo amor perfecto del Espíritu Santo. La diferencia está en la manera de vivirlo. Quienes se casan en la Iglesia aspiran a vivir el amor perfecto al hermano, caminando, apoyados en un «soporte» que les proporciona la naturaleza: la naturaleza les empuja a unirse al otro mediante el atractivo físico y psicológico, la complementariedad, la fecundidad en los hijos, etc. Son gozos, que el creyente reconoce como regalo de Dios y que compensan y sostienen el camino del amor mutuo.

Otra cosa es que, aun siendo una ayuda valiosa, ese impulso natural no baste para vivir el amor perfecto. El amor natural, el impulso hacia el otro es ambiguo. Cuando alguien habla de su esposa o su esposo, uno no sabe qué está queriendo decir exactamente... Nos entristece comprobar el creciente número de crisis de pareja, provocadas por la exigencia irrenunciable de una «necesidad» insatisfecha...

Una de las grandes revoluciones que introdujo Jesucristo en el ámbito de la relación matrimonial fue justamente elevar a la esposa, desde la condición de sierva de la que se puede disponer, a la categoría de persona igual al marido. Dice el Evangelio que los discípulos y sus paisanos no lo entendían (después de tantos años, hay quien sigue sin entender). «Si es así, más vale no casarse», decían; pero Él insistió: «No puedes despedir a tu mujer por cualquier motivo». Y añadió, «al principio (es decir, cuando Dios creó al varón y a la mujer), no fue así»: Dios les creó para que fueran una sola carne, es decir, unidos por amor y por dignidad (cf. Mt 19,1-11).

Convendría que de vez en cuando cada uno se detenga a pensar: «es mi esposa/o, pero ante todo es mi hermana/o, a quien dirijo todo mi esfuerzo por amarle como Jesús me ha amado, cuando nos decía amaos unos a otros...» (cf. Jn 15,12).

El Matrimonio y la Vida Consagrada son muy semejantes en lo que se refiere al amor fraterno. Lo que decíamos de los consagrados —que dedicaban un tiempo a aprender a amar según los votos— en sentido profundo y verdadero, también lo podemos decir de los casados. ¿Cómo se puede amar de verdad en el matrimonio sin asumir la pobreza, sin vivir la sexualidad según el amor, sin renunciar a la absoluta autonomía, para servir a la necesidad del otro?

También los matrimonios y sus familias llegan a ser para nosotros «islas de amor fraterno». Y no precisamente porque todo les vaya bien, sino porque tantas veces nos dan lecciones de amor. Es conmovedor recibir el testimonio de un marido o una esposa, que se dedican absolutamente al cuidado del otro con absoluta gratuidad, cuando no puede haber ningún tipo de compensación, ni siquiera el placer del encuentro erótico o incluso una respuesta afectiva gratificante.

No hace falta demostrar que si entre nosotros hay déficit de amor fraterno, posiblemente, es porque pocos han recibido el testimonio de lo que pueden llegar a amarse unos esposos, quizá los propios padres.

† **Agustín Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

«L'amor de Crist ens hi empeny»

El divendres 20 de gener, a les 19 h, a la Catedral de Sant Llorenç, diferents confessions cristianes (ortodoxos, evangèlics i catòlics), presidits pel bisbe Agustí, es van trobar per pregar per la reconciliació, dins de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

El lema d'enguany s'ha pres de la segona carta de sant Pau als corintis, i els materials d'aquest any han estat preparats pel Consell de les Esglésies d'Alemanya, dins del context de la commemoració dels 500 anys de la Reforma, que té com al·licient, ser el pri-

mer centenari en què existeix el moviment ecumènic.

Van assistir a l'acte la Rvda. Pastora Marta López, delegada d'Ecumenisme de l'Església evangèlica de Catalunya i pastora de l'Església protestant de Barcelo-

na-centre; el Sr. Lluís Brull, evangèlic i coordinador del Grup Bíblic Ecumènic de la parròquia de Sant Pere de Gavà; el P. Constantin Toader, prevere ortodox del Patriarcat de Romania; el P. Dia-ca José Santos, de l'Església ortodoxa del Patriarcat de Sèrbia; Mn. Xavier Artigas DP, delegat d'Ecumenisme del Bisbat de Sant Feliu; i Mn. Genís Sans DP, secretari de la Delegació.

Com és habitual, la Coral Masquefa va contribuir incondicionalment amb els cants de la celebració, acabant amb l'himne ortodox *Acatist*, a la Mare de Déu.

Visita canònica de l'Ordre Hospitalària

Els superiors general i provincial de l'Ordre Hospitalària estan realitzant una visita canònica conjunta a la província d'Aragó-Sant Rafael, des del 16 de gener i fins al 2 de març d'enguany. En aquest temps, els germans Jesús Etxayo i José Luis Fonseca, general i provincial respectivament, visitaran tots els centres i comunitats de la província, per tal de conèixer de prop l'activitat assistencial, social, formativa i de recerca que es porta a terme. En el territori de la diòcesi de Sant Feliu, els germans de Sant Joan de Déu tenen presència a Sant Boi i a Esplugues de Llobregat. En el marc de la visita canònica, els superiors, acompanyats del germà Santiago Ruiz, superior de la comunitat de Sant Boi i membre del Consell Pastoral Diocesà, van visitar el bisbe Agustí divendres 20 de gener, en un moment d'intercanvi fraterno.

Jornada Interdiocesana de Pastoral Juvenil

Organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Joventut, tindrà lloc dissabte 18 de febrer, a l'Alberg In&Out de Vallvidrera (c/ Major del Rectoret, 2 - Barcelona), de les 9.45 a les 19 h.

Què creus que té a dir l'encíclica *Laudato Si'* del papa Francesc als nostres joves? Creus que l'ecologia pot ser part de la nostra pastoral? Aquestes qüestions articularan la reflexió, el treball i l'aprofundiment en aquesta jornada, adreçada als responsables de grup de joves, catequistes, professors de secundària, monitors d'esplai... en aquest context privilegiat de natura, al cor de Collserola.

Serà present l'Albert Bosch, un reconegut esportista d'aventura, emprenedor i escriptor, entre altres.

Més info: www.bisbatsantfeliu.cat/santfeliujove

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Ser avui autèntics deixebles de Jesús vol dir també acceptar la seva proposta de no-violència» (4 de gener de 2017).

@Pontifex: «Que la caritat i la no-violència guïin la manera com ens tracem els uns als altres» (5 de gener de 2017).

@Pontifex: «Que la Verge Maria ens ajudi a seguir Jesús en el camí de la fe i de la caritat, el camí marcat des del nostre Baptisme» (8 de gener de 2017).

@Pontifex: «No hi pot haver veritable pau si cadascú reivindica sempre i només els seus drets, sense tenir cura del bé dels altres» (9 de gener de 2017).

Sant Sebastià a Sitges amb l'ermita restaurada

Enguany, la festa de Sant Sebastià a Sitges ha estat festa grossa, per l'acabament de les obres de restauració de la teulada de l'ermita. El dia 20 de gener, festivitat del titular, va tenir lloc l'ofici solemne a les 11 h, presidit pel rector, Mn. Josep Pausas, amb l'assistència de les autoritats locals, mentre que a les 17 h va començar el primer dia de la novena i cant dels goigs adreçats al màrtir. Diumenge dia 22 van tenir lloc els actes d'inauguració i benedicció de la nova teulada de l'ermita, començant per l'eucaristia, presidida pel bisbe Agustí a les 12 h, amb l'assistència de les autoritats locals i diferents entitats, associacions i col·lectius de la vila. L'aplec va continuar amb l'audició i ballada de sardanes a càrrec de la cobla Maricel i, a la tarda, va tenir lloc la novena que es va repetir cada dia fins al dissabte 28.

La devoció a sant Sebastià ve dels temps de l'Edat Mitjana i de la pesta, i està molt arrelada a la vila de Sitges, concretament en aquesta ermita ran de mar. De fet, la restauració ha estat possi-

ble gràcies, en gran part, a la col·laboració dels feligresos, a més de les campanyes de recollides de fons i el suport del consistori municipal i d'altres entitats de Sitges. Després d'estar uns anys tancada per motius de seguretat i durant les obres, l'ermita torna a estar oberta al culte i cada tercer dissabte de mes s'hi celebra l'eucaristia a les 10 h.

Sanejament de la façana de Sant Antoni Abat a Vilanova i la Geltrú

Després de mesos d'obres, la parròquia de Sant Antoni Abat de Vilanova i la Geltrú dona per acabada la fase de restauració de la façana barroca del temple parroquial. Fruit de les grans dimensions de l'església, fou necessària la instal·lació d'una espectacular bastida-ascensor

per a iniciar el procés de neteja i consolidació dels quatre capitells, la intervenció a la imatge de Sant Antoni, que presideix la façana, amb la restitució volumètrica del bàcul i la substitució dels afegits de ciment per morter tradicional de calç i, finalment, la neteja i restitució en els balustres de banda i banda de la façana. Al mateix temps, es va aprofitar per a instal·lar més de mig miler de pues anticòloms i per a fer una actuació a la coberta que, malgrat no se n'observen els resultats des de baix, la millora era fonamental per a la preservació de l'edifici. Tot i que es va rebre una subvenció de part de la Generalitat de Catalunya, el cost ha suposat un fort daltabaix econòmic per a la comunitat que intenta sufragar la despesa a través de diverses activitats i iniciatives com, per exemple, la venda de butlletes per a la rifa d'un pàrquing.

Gestió pastoral de la parròquia de Santa Creu d'Olorda

L'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, i el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés, han signat un conveni per a la gestió pastoral de la parròquia de Santa Creu d'Olorda.

L'objectiu d'aquest conveni és mantenir el temple en bon ús, i també el culte dins de les possibilitats de la realitat eclesial del lloc. Per això, tot i mantenir la propietat del temple i la gestió de les propietats annexes, i degut a la proximitat amb el municipi de Molins de Rei amb el qual l'uneixen llaços, històrics i afectius, en aquest conveni l'Arquebisbat de Barcelona ofereix al Bisbat de Sant Feliu que proposi un prevere, el qual serà nomenat administrador parroquial.

Un cop signat el conveni, i a proposta del bisbe Agustí, s'ha nomenat com a administrador parroquial de Santa Creu d'Olorda el rector de les parròquies de Sant Miquel Arcàngel i Sant Bartomeu de la Quadra de Molins de Rei, Mn. Xavier Aymench.

AGENDA

► **Mare de Déu de Lourdes.** L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa celebrarà la Festa de la Mare de Déu de Lourdes el proper dia 11 de febrer a la Catedral de Barcelona. A les 9.30 i 11.30 h Missa a l'altar del claustre; a les 18 h, rés del Sant Rosari; a les 19 h, Missa a l'Altar Major i processó de les torxes per la basílica i el claustre.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597).

7. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.

8. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev. fund. somascos; san-

ta Josefina Bakhita, vg.; santa Elisenda, vg.

9. ■ Dijous [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

10. □ Divendres [Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Mare de Déu de

Lourdes, apareguda a la Cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.

12. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,16-21 / Sl 118 / 1C 2,6-10 / Mt 5,17-27 (o bé, més breu: 5,20-22a. 27-28.33-34a.37)]. Sta. Eulària (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; St. Gaudenç o Gaudenci, bisbe; St. Damià, soldat mr.; beata Humbelina, viuda.

Diuenge V de durant l'any

COMENTARI

Vosaltres sou la sal de la terra i la llum del món

Fra Angelico, *El sermó de la muntanya*, fresc, s. xv. Museu del Convent de Sant Marc, Florència (Itàlia)

Retornats a Jerusalem, els desterrats la troben sense el resplendor promès i es pregunten si Déu s'ha oblidat del seu Poble o si no és tan poderós com creien. Llavors el profeta avisa: *Les vostres culpes han obert un esvoranc entre vosaltres i el vostre Déu (Is 59,1s).*

Com reparar l'esvoranc? *Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds.*

Predicant a Corint un home feble, esporuguit i tremolós, sense eloqüència ni saviesa, no té perspectives d'èxit.

Més encara: Pau *no va voler saber res més que Crist, i encara clavat a la Creu!*

Però de fet a Corint viu la seva més gran experiència missionera: perquè la força li ve del *poder convincent de l'Esperit.*

Perquè la vostra fe es fonamenti en el poder de Déu i no en saviesa d'homes.

Acabat el Sermó de la Muntanya, programa de Jesús, ara ensenya qui han de ser els seus anunciadors i testimonis. *Jesús diu als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Vosaltres sou la llum del món.»*

Pels antics la *sal* i el *sol/llum* són coses de les que no es pot prescindir.

Sovint l'Indicatiu fa d'Imperatiu; així «*sou..*» vol dir «*heu de ser...*».

La sentència enceta la secció on Jesús reclama als seus que siguin *més justos que els mestres de la Llei i els fariseus.*

Si la sal ha perdut el gust, no serà bona per a res: l'autopreservació de la pròpia identitat no és de tancament sinó perquè fructifiqui el talent de l'opció cristiana.

El plural del «*Vosaltres sou...*» denota la preocupació eclesial de Mt.

Els qui de debò viuen les Benaurances són els qui realment esdevenen *sal de la terra i llum del món.*

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens.» Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

▶ Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Oráculo del Señor: Este es el ayuno que yo quiero: soltar las cadenas injustas, desatar las correas del yugo, liberar a los oprimidos, quebrar todos los yugos, partir tu pan con el hambriento, hospedar a los pobres sin techo, cubrir a quien ves desnudo y no desentender-te de los tuyos. Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor. Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: «Aquí estoy». Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía.

▶ Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

▶ Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celmín sino para ponerla en el candelero y que alumbré a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»